

॥७८॥ उपगृहं त आलिङ्गितवती ॥७९॥ अकामतोऽनिच्छानः स्वभावत इत्यर्थः पुरुषतः सुखं प्राप्य स्त्रीणां धृतिर्यै अन्यपरकीयास्ति सुयोगे स्त्रीणां धृतिः स्वकीया सर्वथानास्तीत्यर्थः ॥८०॥ प्रहृष्टः कामुको भव ॥८१॥ उपगृहं आलिङ्गस्व ॥८२॥ ॥८३॥ ॥८४॥ ॥८५॥ ॥८६॥ ॥८७॥ ॥८८॥ ॥८९॥ अनभिज्ञोऽप्रीतिमान् ॥९०॥ एकारनिशीलैति विशेषः ॥९१॥ ॥९२॥ ॥९३॥ ॥९४॥ ॥९५॥ ॥९६॥ ॥९७॥ ॥९८॥ ॥९९॥ ॥१००॥

अपदिश्यमहर्षेर्वैत्रायने व्यवरोहत ॥ स्वागते नागतो तां तु भगवानभ्यभाषत ॥७८॥ सोपागृहं हुजाभ्यां तु ऋषिं त्रीत्यानर्येभ ॥ निर्विकारमृषिं चापि काष्ठकुलोपमंतदा ॥७९॥ दुःखिता प्रेक्ष्य संजल्पमकार्षीद्विषणा सह ॥ ब्रह्मन्तकामतो न्यासि स्त्रीणां पुरुषतो धृतिः ॥८०॥ कामेन मोहिना चाहं त्वं भजंती भजस्व माम् ॥ प्रहृष्टो भव विप्रर्षे समागच्छ मया सह ॥८१॥ उपगृहं च मां विप्रकामातीहं भृशं त्वयि ॥ एतद्विप्रवधमीमं स्तपसः पूज्यते फले ॥८२॥ प्रार्थितं दर्शनो देव भजमानो भजस्व मां ॥ मम चेदं धनं सर्वयद्यान्यदपि पश्यसि ॥८३॥ प्रभक्तं भव सर्वत्र मयि चैव न संशयः ॥ सर्वो कामात्विधास्यामि रमस्व सहितो मया ॥८४॥ रमणीयं च न विप्रसर्वकामफलप्रदे ॥ त्वद्वशाहं भविष्यामि रस्य से च मया सह ॥८५॥ सर्वो कामानुप्राप्नोषी मो ये दिव्या ये च मानुषाः ॥ नातः परं हि नारीणां विद्यते न च दाचन ॥८६॥ यथा पुरुष संसर्गः परमेतद्धिनः फलं ॥ आत्मच्छंदेन वर्त्ते नार्यो मन्मथचोदिताः ॥८७॥ मन्मदं हि तिगच्छत्यः स तस्मै रपि पांस्तुभिः ॥ अष्टावक्र उवाच परदारानहं भद्रे न गच्छेयं कथंचन ॥८८॥ दुषितं धर्मशास्त्रज्ञैः परदारगभिर्मदीनं ॥ भद्रे निर्वेषु कामं मां विद्वि सत्येन वैत्रापे ॥८९॥ विषयेष्वनभिज्ञो हं धर्मोर्थं किल संततिः ॥ एवं लोका न गमिष्यामि पुत्रैरिति न संशयः ॥९०॥ भद्रं धर्मं विजानीहि ज्ञानात्वा नोपरमस्वह स्त्रुवाच नाग्निं लोघ्निं न वरुणो न चान्ये त्रिदशा हि ज ॥९१॥ प्रियाः स्त्रीणां यथा कामो रतिशीला हि योषितः ॥ सहस्रे किल नारीणां प्राप्ये तैका कदाचन ॥९२॥ तथा ज्ञानसहस्रेषु यदिका चित्यतिव्रता ॥ नेता जानंति पितरं कुलं न च मातरं ॥९३॥ न भ्रातृन् न च भर्तारं न च पुत्रान् न देवगन् ॥ लोलायं त्यः कुलघ्नं ति कृदानी व सरिदराः ॥ दोषान्सर्वोश्च मत्वा श्रुप्रजापति रभाषत ॥९४॥ भीष्म उवाच ततः स ऋषि रकाग्रस्तोस्त्रियं प्रत्यभाषत ॥ आस्य तोरु चित् श्रुं दः किं न कार्यं ब्रवीहि मे ॥९५॥ सा स्त्री प्रोवाच भगवन् द्रक्ष्यसे देवा कालतः ॥ यस्य ता बन्धहा भागकृतकृत्सो भविष्यसि ॥९६॥ ब्रह्मं विस्तारमथोवाच स तथैति युधिष्ठिर ॥ वस्ये हं यावदुत्साहो भवत्या नान्न संशयः ॥९७॥ स यथि रभिसंप्रेक्ष्य स्त्रियं तां जरया हितां ॥ चिंतां परमि कां भेजे संतप्त इव चाभवत् ॥९८॥

दिसार्धं लोके ॥९४॥ एकाग्रः स्त्रीदोषान् अनुसंदधानः स्त्रियं प्रति आस्यतां तूष्णीं स्थीयतां रुचिः रुचिप्राणच्छंदः इच्छा भवतीति अभावत त्वं रुचिज्ञामामि च्छसि अहं च रुचिज्ञो न त्वां स्मृष्टुमिच्छामीति भावः एवमपि यत्कार्यं कर्तव्यं न वतन्ते ब्रवीहि ॥९५॥ द्रक्ष्यसे स्पृशंस्त्वं ज्ञास्यसे ॥९६॥ ॥९७॥ ॥९८॥